

The Johnny King News

NOVINKY

ÚSPECHY

OZNAMY

ZAÚJÍMAVOSTI

V tomto časopise sa dozviete o všetkých novinkách na našej škole, nájdete tu články o rôznych školských akciách, o úspechoch našich žiakov, ale dočítate sa aj omnoho viac.

Milí naši spolužiaci!

Na začiatku školského roka sa zopár žiakov pod vedením Mgr. T. Poliakovej spojilo s cieľom vytvoriť pre naše gymnázium školský časopis. Ubehlo niekoľko mesiacov a naša vízia sa stala skutočnosťou.

Vo vašich rukách práve držíte prvé číslo školského časopisu, ktorý je výsledkom nášho snaženia.

Isto horíte zvedavosťou, čo sme si pre vás pripravili. V tomto čísle vám predstavíme nových prvákov, porozprávame sa s Mgr. M. Hodošim, učiteľom anglického jazyka, a pochválime sa úspechmi našich študentov v rôznych súťažiach. V rubrike Mám rád vám predstavíme Emu Šišovskú, žiačku I. A, ktorá nám porozpráva o svojej záľube - trénovaní psov, v rubrike Tipy na voľný čas vám dáme tipy, ako zahnať nudu a v rubrike Osobnosti sa dozviete niečo nové o slávnej vedkyni Marie Curie Skłodowskej. Voľné chvíle vám spestrí kvíz, ktorý pre vás pripravili žiaci III. A.

Dúfam, že vás náš časopis zaujme a pri jeho čítaní budete mať rovnakú radosť, ako sme mali my pri jeho tvorbe.

Prajem vám príjemné čítanie!

Peter Ďurica (I.B)

Obsah

Slovo na úvod.....	2
Začiatky vraj bývajú ťažké... 	3
Wocabee šampióni.....	5
Na GJK nuda nehrozí.....	6
Interview.....	8
So psami podľa Emy.....	11
Osobnosti.....	12
Tipy na voľný čas.....	13
Kvíz.....	14
Tvorivé okienko.....	15

Redakcia: Sára Bronišová, Peter Ďurica, Albert Jurík, Nela Sofia Levická, Romana Orgoníková, Ema Šišovská, Kristína Šutorová

Grafická úprava: Alexandra Pacalajová, Gabriel Bezuška

Korektúry: Mgr. Tatiana Poliakova

Kontakt: tatiana.poliakova@gjkzm.sk

ZAČIATKY VRAJ BÝVAJÚ ŤAŽKÉ

Kristína Šútorová I. B

„V živote platí zákon: Keď sa ti zatvoria jedny dvere, otvoria sa namiesto nich iné.“

– André Gidé

Platnosť tohto zákona sme si overili všetci prváci, keď sa nám v júni 2021 zatvorili dvere základných škôl a v septembri sme prekročili brány Gymnázia Janka Kráľa. Nemali sme to však ľahké, veď predsa každá cesta má svoje prekážky. Zvyknúť si na nové prostredie, nových profesorov a nový systém učenia si žiadalo veľkú dávku odvahy a trpezlivosti. A to nielen z našej strany, ale aj zo strany vyučujúcich, ktorí sa nám od začiatku snažili byť nápomocní pri začleňovaní sa do stredoškolského kolektívu.

Prvé dni atýždne boli pre nejedného z nás ťažkou skúškou vytrvalosti a prispôsobenia sa. Prekonať túto náročnú fázu nám uľahčovalo nadväzovanie nových kontaktov so spolužiakmi nielen na vyučovacích hodinách, ale aj počas prestávok, či v rámci navštevovania záujmových krúžkov.

Aj napriek dodržiavaniu opatrení z dôvodu zhoršenej pandemickej situácie bol prvý polrok bohatý na školské akcie, ktoré sme všetci ocenili. Do života mladého študenta nepatrí len učenie, ale aj zábava, na ktorú sa na GJK nezapúdalo aj vďaka žiadkej školskej rade, v ktorej sa usadili aj naše dve prváčky (Katka Herdová a Karin Huňadyová). Všetci sme s radosťou a očakávaním uvítali každú akciu, ktorej sme sa mohli zúčastniť a takýmto spôsobom si trochu vydýchnuť od učenia. Naša mienka o škole práve v týchto momentoch rapídne rástla a my sme sa utvrdili, že sem skutočne patríme.

Hoci sa nároky na učenie v porovnaní s nárokmi na základných školách očividne zvýšili, pribudlo viac poznámok i domácich úloh a voľného času zostalo akosi pomenej, medzi nami nováčikmi nepanovala negatívna nálada. Opak bol pravdou! Nie raz bolo z tried počuť smiech a radosť, ktorú sme zdieľali medzi sebou navzájom a s našimi profesormi.

Na to, akú osobnú skúsenosť majú niektorí prváci so školou a ako hodnotia svoj prvý polrok v nej, som sa v krátkom interview spýtala siedmich našich prvákov: Mateja, Diany, Emy, Karin, Katky, Emy a Sama.

- **Boli pre teba začiatky ťažké?**

Diana C. (I. B): Áno boli. Najhoršie bolo ráno vstať a utekať na autobus.

Matej T. (I. B): Ani nie. Nachádzam sa totiž v úžasnom kolektíve spolužiakov, s ktorými výborne vychádzam.

- **Bol/a si spokojný/á so školou alebo si očakával/a viac?**

Katka H. (I. B): So školou som maximálne spokojná. Naplnila všetky moje očakávania aj tie, ktoré som neočakávala.

Karin H. (I. A): Neočakávala som nič úplne špeciálne, v podstate som aj vedela do čoho vstupujem, pretože mám na škole aj starších kamarátov, ale som tam veľmi spokojná.

- Čo sa ti najviac páči na škole a čo naopak najmenej?

Ema D. (I. A): Páči sa mi súdržnosť a pochopenie učiteľov, keďže nie z vlastnej vôle chodíme alebo nechodíme (kvôli covidu) do školy tak, ako sa má.

Samo K. (I. B): Na škole sa mi najviac páčia prestávky a nemám nič, čo by sa mi nepáčilo.

- Ktorá školská akcia ťa zaujala najviac?

Karin H. (I. A): Každá akcia mala svoje čaro, vždy bolo všetko zaujímavé a pripravené a myslím si, že každého, kto sa tam prihlásil, to aj bavilo.

Ema D. (I. A): Keďže mnoho akcií bolo kvôli situácii zrušených, najviac ma bavil florbalový turnaj.

- Z čoho si bol/a najviac prekvapený/á?

Matej T. (I. B): Najviac som bol prekvapený z celkovej veľkosti areálu školy. Asi nie som jediný, čo sa hneď v prvý deň stratil! :)

Ema Š. (I.A): Ťažko konkretizovať, no najviac sa mi páči pestrosť učební a ZÁVESY, do ktorých sa vždy zamotám, keď si idem sadnúť na miesto. Je to funny a pekne rozžiaria miestnosť. Najmenej sa mi páči asi to, že každé poschodie vyzerá skoro rovnako. V prvé dni som omylom vošla do úplne inej triedy ako bola tá moja, haha.

Prvý polrok, plný noviniek a prekvapení, bol pre mnohých z nás stresovým obdobím, riskovaním a veľakrát skokom do neznáma. No myslím si, že sme to všetci s prehľadom zvládli. Prajem nám, aby nám táto odvaha a trpezlivosť vydržali aj v ďalšom napredovaní!

Wocabee ŠAMPIÓNI!

Albert Jurík, III.A

Niet pochýb o tom, že naši študenti sú veľmi šikovní a dosahujú kvalitné výsledky v mnohých oblastiach. Jeden z najväčších úspechov sa však uplynulý polrok podaril žiakom **3. B** triedy, ktorí sa po minuloročnom výbornom umiestnení opäť zapojili do medzinárodnej súťaže v anglickom jazyku s názvom **Wocabee**. Cieľom tejto súťaže je priblížiť a zjednodušiť žiakom poznávanie anglického jazyka a hravou formou ich naučiť cudzojazyčné slovíčka. Tento rok bol pre tretiakov obzvlášť úspešný a v česko-slovenskom finále si so sebou odniesli rovno titul šampióna!

Kedže prvenstvo na medzinárodnej úrovni je naozaj výnimočná udalosť a treba sa ním pochváliť, venujeme mu v časopise samostatný priestor. O priebehu súťaže a celom procese nám porozprávala pani profesorka **Mgr. Ivana Šovčíková** a jeden z hlavných "ťahúnov" súťažného tímu - **Tomáš Zölder**.

Na začiatku školského roka sa žiaci **3. B** zverili pani profesorke **Mgr. I. Šovčíkovej** o ich minuloročnom úspechu. *„Túto aplikáciu som doteraz nepoznala, ale dostala som sa k nej vďaka študentom. Informovali ma o tom, ako minulý rok nevyhrali, ale umiestnili sa dosť vysoko a taktiež mi povedali, že tento rok chcú vyhrať. Ihneď sme sa pustili do práce a snažili sme sa o to, aby sme boli najlepší,“* vyjadrila sa k začiatkom spolupráce **Mgr. I. Šovčíková**. Všetci žiaci si vytvorili tímy a dali sa do súťaženia. Víťazné sedemčlenné družstvo, ktoré bolo odhodlané obetovať všetok svoj voľný čas a dosiahnuť svoj cieľ, bolo tvorené týmito žiakmi: **Kristína Studená, Zuzana Senková, Ivan Pinter, Dominik Herda, Mário Kuřka, Dávid Jurík a Tomáš Zölder**.

Priebeh celoštátneho kola súťaže nám **Tomáš** priblížil nasledovne: „Toto kolo prebiehalo 8 dní, čo je na súťaž tohto typu pomerne dosť. Aby sme ho vyhrali, museli sme obetovať všetok svoj voľný čas.“ Súťaž spočíva v prekladaní slov z anglického jazyka do slovenského a opačne v čo najkratšom čase. „Wocabee určite obohatilo naše znalosti v oblasti učenia slovíčok. Vďaka tejto aplikácii sa nám slovíčka učia ľahšie a zábavnejším spôsobom,“ dodal **Tomáš**.

Pani profesorka **Šovčíková** žiakom do aplikácie zadávala balíčky so slovíčkami práve podľa lekcií, ktoré preberali v škole. „Hoci som im dávala slovíčka, ktoré sa mali učiť, zvyšok bol na nich a na ich motivácii. V tejto súťaži má každý rovnaké podmienky, ale výhodu majú práve takí žiaci, ktorí sú pracovití a súťaživí ako **Tomáš**. Slovíčok som im nezdávala veľa, pretože vedecky dokázané maximum slovíčok, ktoré sa žiak vie za deň naučiť, sa pohybuje v rozmedzí od 8 až do 12 slov za deň.“

Výhody súťaže tohto typu oceňuje pani profesorka vo viacerých oblastiach: „Od ostatných súťaží sa **Wocabee** líši hlavne formou priebehu a všeobecným usporiadaním. Nič sa nepíše na papier, ale všetko prebieha elektronickou formou. Čo ma najviac potešilo na súťaži je to, že nevyhráva len jeden, ale celé družstvo. V samostatných súťažiach je veľký nátlak na jedinca, práve preto je tímová práca lepšia. Pokiaľ ste unavený, nemáte čas alebo potrebujete pomocť či povzbudiť, vždy máte na to svoj tím a nikdy nie ste sami. Toto sa mi na súťaži najviac zapáčilo a musím povedať, že podobnú súťaž nepoznám, ak aj áno, ide o platenú súťaž, ktorá vyjde drahšie ako **Wocabee**. Všetky atribúty **Wocabee** z nej robia ideálnu učebnú pomôcku nie len pre angličtinárov, ale aj pre iné jazykové skupiny.“

Na otázku, či sa bude pani profesorka aj naďalej zúčastňovať so žiakmi podobných súťaží, jednoznačne odpovedala: „Určite chcem súťažiť, nakoľko žiaci na tejto škole sú veľmi šikovní a usilovní. Podobne ako vo **Wocabee** preukázali svoje schopnosti a odhodlanie aj v Olympiáde z anglického jazyka či v súťaži **Best in english**.“

Na záver treba dodať, že víťazstvo tímu **3. B** je o to výraznejšie, že dosiahnutým počtom bodov jednoznačne dominovali nad ostatnými súťažiacimi školami v rámci celkového medzinárodného zastúpenia. Zatiaľ čo najlepšia škola v Českej republike mala denný priemer bodov 2793, naši žiaci mali denne priemerne neuveriteľných 24 720 bodov!

K zaslúženému víťazstvu našim tretiakom gratulujeme, prajeme im veľa školských úspechov a aj naďalej úspešnú reprezentáciu školy.

NA GJK NUDA NEHROZÍ!

Sára Bronišová, Kristína Šútorová I.B

Dôležitou súčasťou výchovno-vzdelávacieho procesu, ktorý na našej škole funguje dokonale, je nielen vzdelávanie, ale množstvo aktivít, ktoré prebiehajú mimo vyučovacích hodín. To sú presne tie momenty, keď máme možnosť spoznať jeden druhého a v neposlednom rade aj seba samých a odhaliť naše skryté schopnosti. Na našej škole sa za prvý polrok uskutočnilo naozaj veľa zaujímavých akcií. Podme si na ne zaspomínať...

Hneď prvou akciou bola **súťaž o najkrajší a najchutnejší jablkový koláč**. Táto akcia má na GJK niekoľkoročnú tradíciu a akoná sa **21. októbra 2021** na **Deň jablka**. Umožňuje súťažiacim pochváliť sa svojimi kulinárskymi zručnosťami, degustátorom pomáha obšťasť ich mlsné jazyčky a trošku poštekliť brušká lahodnými jablčnými pochutinami. Keďže ide o súťaž, akcia má aj svojich víťazov. Tento rok sa na 1. mieste umiestnila Viktória Laktišová (1. A), 2. miesto obsadil Martin Ivan (2. A) a bronzovú priečku získala Kristína Šútorová (1. B). V dňoch 26. – 27. októbra 2021 pripravila Žiacka školská rada spolu s učiteľmi TSV pre žiakov 1. a 2. ročníka športové aktivity zamerané na rozvoj fyzickej zdatnosti. Účastníci, rozdelení do šesťčlenných družstiev, súťažili v rôznych netradičných športových disciplínach - skok do diaľky, hod medicimbalom, kriketkou či výdrž v zhybe. Najväčšieho športového ducha ukázali žiaci 1. B triedy, ktorým sa podarilo obsadiť všetky tri medailové miesta.

Ďalšou z októbrových akcií, tentokrát vzdelávacieho charakteru, bol Projekt EkoAlarm, ktorého realizáciu sa postarali vybraní žiaci 2. A triedy. Najskôr sa sami dozvedeli viac o problematike odpadu a neskôr sa so svojimi vedomosťami podelili s ostatnými žiakmi našej školy. Dňa 27. októbra 2021 sa uskutočnilo rovesnícke vzdelávanie žiakov 1. A a 1. B triedy, ktorého súčasťou boli aktivity zamerané na separovanie odpadu a celkové znečistenie našej planéty. Tieto aktivity mali za úlohu pomôcť žiakom pochopiť v súčasnosti veľmi aktuálny problém a to závažnosť znečistenia našej planéty.

V novembri si každoročne pripomíname Deň študentstva a nebolo tomu inak ani tento rok. 17. novembra 2021 sa pri tejto príležitosti konal šachový turnaj, do ktorého sa zapojilo 16 chlapcov našej školy. Palmu víťazstva si odniesol Jakub Bartek zo IV. B triedy.

Veľkú odozvu v študentoch zanechal medzitriedny florbalový turnaj, ktorý sa uskutočnil 19. novembra 2021. Študenti sa nielen zabávali, ale prejavili aj svoju súťaživú stránku. V dievčenskej kategórii vyhrala 2. A, v chlapčenskej zvíťazil tím 3. B triedy.

23. november 2021 patril spomienke na významného štúrovského básnika Janka Kráľa, ktorého meno nesie aj naše gymnázium. V rámci projektu Deň Janka Kráľa sa vybraní študenti 2. a 3. ročníka postarali o zaujímavý program s cieľom priblížiť žiakom 1. A a 1. B život a tvorbu tohto veľikána. Vyvrcholením akcie bola vlastná tvorba žiakov, z ktorej vznikli autentické a inšpiratívne básne. Za najlepšiu bola vyhodnotená báseň R. Orgoníkovej a S. Tižňovskej z 1. B. 2. miesto obsadili A. Nevínová a V. Homolová z 1. A a tretie B. Molnárová a D. Drienovská rovnako z 1. A.

Opríjemné prostredie na našich chodbách sa starajú nielen naše pani upratovačky (za čo sme im nesmierne vďační), ale ruku k dielu sa snažíme priložiť aj my žiaci. Práve preto sa pravidelne zapájame do aranžovania, ktoré sa vždy tematicky viaže k danému ročnému obdobiu. Počas jesenného a vianočného aranžovania dostali žiaci príležitosť predviesť svoj zápal pre umenie a kreativitu a výsledky ich tvorivej činnosti boli pastvou pre každé oko.

V decembri sme sa už ani my nevyhli vianočnej nálade, ktorá na nás dýchala z každého rohu. Keďže aj my sme stále deti, aj na našu školu zavítal 6. decembra Mikuláš. Študentov obdaril sladkou odmenou za spievanie a prednesenie básničky. A vzhľadom na to, že Mikuláš nechodí len sám, niektorým sa ušlo aj niečo navyše! Čierna farba na tvári bola jasným znakom toho, že čert si našiel svoju obeť. Na tejto akcii sa podieľali žiaci 4. ročníkov v spolupráci so Žiackou školskou radou.

Vianočný zhon zakončila súťaž o najkrajšie vyzdobenú triedu. Všetci svoj dvojtýždňový čas na rozpútanie vianočného ducha v triede využili na maximum. Výber tej najlepšej triedy bol náročný. No víťaz môže byť len jeden a tým sa stala trieda III. A.

Musíte uznať, že napriek dobe, ktorá nepraje spoločenským a kultúrnym akciám, nám sa podarilo na gymnáziu zažiť kopec zábavných, náučných a napínavých akcií. Všetky sme si dosýta vychutnali a sme zvedaví, aké akcie budú pre nás pripravené v druhom polroku.

INTERVIEW

Romana Orgoníková I.B

Tento školský rok sa k profesorskému zboru na našej škole, spolu s ďalšími dvoma vyučujúcimi, pridal aj **Mgr. Marián Hodoši**. Do našej školy však nezavítal po prvýkrát. Vrokoch 2004-2008 bol totiž on sám študentom Gymnázia Janka Kráľa, pričom jeho triednou profesorkou bola súčasná riaditeľka RNDr. R. Kunová, PhD. Pochádza z obce Hostovce, no aktuálne žije spolu s manželkou a dvomi deťmi v Nitre. V roku 2015 úspešne ukončil štúdium na UKF a odvtedy až po dnešné dni sa venoval výučbe angličtiny. Pôsobil v rôznych sektoroch - v školstve, vo firemnom prostredí a taktiež ako živnostník. Radi by sme sa o ňom dozvedeli viac, a preto som si preňho pripravila zopár otázok.

Aký ste boli študent/študentka?

Na túto otázku sa dá pozerieť z mnohých uhlov pohľadu a možno by ste sa mohli spýtať aj mojich vyučujúcich, ktorí si ma zaiste ešte stále veľmi dobre pamätajú, keďže, po prvé, nie je to až tak dávno, čo som ja dral lavice na GJK a po druhé, bol som študentom, ktorého bola plná celá táto veľká budova. Všetci ma poznali pod pseudonymom Hody a pod touto prezývkou ma nájdete aj na table. Čo sa známok týka, nebol som bifloš s čistými jednotkami, ale ani som nikdy nemal 4 a 5 na vysvedčení, takže som sa držal vždy v limite „prospel veľmi dobre“ a dvakrát dokonca „prospel s vyznamenaním“. Učenie pre mňa nikdy nebola náročná vec,

išlo mi to tak akosi samo od seba, stačilo sedieť na hodine a potom si to párkrát prečítať nahlas, hoci aj cez prestávku pred hodinou, a na tú „dvoječku“ som to nejako vykecal. Možno dokonca aj na jednotku. Vždy som mal dar „vykecať sa z prúserov“. Je to však taká dvojsečná zbraň, lebo mi to dovoľovalo byť lajdácky a nikdy som nevyužil svoj maximálny potenciál. Hovoril som si: „načo, šak mi to stačí“. Čo ma dnes občas zamrzí je fakt, že som ako mladý stredoškólak nemal možnosť stretnúť nejakého silného influencera, ktorého by som počúval a viac na sebe makal. Mal som byť na seba vtedy prísnejší! Jedným dychom však musím dodať, že uznávam názor, že človek sa učí celý život, a tak sa ešte stále považujem za

študenta a chcem sa zdokonaľovať naďalej – som jednoducho večný študent.

Ktorý z vyučovacích predmetov bol Váš najobľúbenejší?

Asi vás sklame, lebo očakávate, že poviem angličtina, no nie je tomu tak! Vnímal som ju ako ostatné predmety a riadil som sa heslom „veď niečo poviem, tak pohoda“. Z mojej predošlej výpovede je však zrejmé, že medzi moje naj patrili najmä predmety, ktoré sú považované za tie „ľahké“, napríklad telesná – lebo sme sa neučili, ale zahráli si niečo (pokiaľ sme nebehali 12 min.), informatika – lebo sme väčšinu času hrali Countera so spolužiakmi, náboženstvo - lebo

sme sa len rozprávali; A z predmetov, kde som sa aj niečo učil a využil svoje povestné „obkecávanie“, bol na prvej priečke určite dejepis, k čomu nemalou mierou prispela pani učiteľka Nováková, ktorú aj týmto pozdravujem.

Aký bol váš najmenej obľúbený predmet v škole? Prečo?

V prvom rade je dôležité vedieť, či to bude čítať pani riaditeľka J... Ak nie, tak smalou dušičkou priznávam, že to bola matematika. Každý máme nejaký talent a ja s pokorou musím priznať, že ja na matematiku bunky nemám. Mojou veľkou nevýhodou bolo, že som na hodinách nemohol využiť svoje speaking skills, keďže v matematike sa bolo treba naučiť nejaké pravidlá a ja som sa s pravidlami nikdy nechcel kamarátiť. Okrem toho som odmietal akceptovať tvrdenie, že x alebo y je číslo, lebo je predsa zrejmé, že je to písmeno. Ale poďme radšej na ďalšiu otázku, lebo nechcem riskovať svoje miesto, keďže matematici sú teraz moji nadriadení, a čo keď sa tento časopis predsa len dostane aj na ich stôl :O

Aké bolo vaše vysnívané povolanie?

Keď si odmyslíme tie detské povolania typu smetiar a kozmonaut, tak od nejakých dvanástich rokov som chcel byť učiteľ - po mojom starom otcovi. A stále si myslím, že táto profesia mi najviac vyhovuje.

Kedy a prečo ste sa rozhodli práve pre túto profesiu?

Ako som už spomínal, bolo to asi vo veku 12 rokov, ale z gymnázia

som sa aj tak rozhodol ísť na štúdium práva, lebo som zvažil, že je to lepšie platené povolanie. Avšak, keď som videl, že na práve nemám čo robiť, tak som sa rozhodol skúsiť profesiu, ktorú som už od malička chcel robiť. Po štyroch semestroch som sa teda rozlúčil správom a išiel do Nitry na odbor učiteľstvo anglického jazyka a literatúry a dejepisu.

Súčasná doba priniesla nové spôsoby výučby. Aký máte názor na prezenčnú a dištančnú formu?

Dištančná forma je dobrá alternatíva v prípade, že sa nedá chodiť do školy z veľmi vážnych dôvodov. Avšak skutočne sa niečo touto formou naučiť dokážu len tí, ktorí majú pevnú vôľu a silné odhodlanie. Myslím si, že priepasť medzi študentmi, ktorí sa vzdelávajú, lebo chcú, vedia sa učiť sami a vidia v tom zmysel, a tými, ktorí chodia do školy len preto, lebo je to povinné, sa v dôsledku dištančného vzdelávania ešte výraznejšie zväčšila a bude sa zväčšovať aj naďalej, pokiaľ si tá druhá skupina študentov nevstúpi do svedomia.

Akú radu by ste dali študentom pri výbere budúceho povolania?

Pred svojimi študentmi sa netajím tým, že ja sám som si nezvolil povolanie hneď na prvýkrát správne, keďže som volil cestu „dobré plateného povolania“ pred svojím životným snom. To ma stálo dva roky života na škole, ktorá ma nenapĺňala. Preto by som radil všetkým študentom, nech si pýtajú rady od ľudí, ktorým dôverujú a ktorí sú v nejakom vzťahu k danému povolaniu. Je dôležité, aby pri výbere

školy/povolania nemali len ružové okuliare a slepo nedôverovali brožúrkam o škole, v ktorých sa ľudia snažia vykresliť dané povolanie/školu v najlepšom svetle, ale aby boli správne a objektívne informovaní. Taktiež by som im chcel odporučiť, aby nešli na vysokú školu len preto, lebo sa to od nich očakáva, a ani preto, aby mali nejaký titul - takých ľudí je už na Slovensku na mraky! V tom prípade nech radšej idú robiť nejaké remeslo alebo nech si vezmú čas na premyslenie (rok/dva) a strávia ho zmysluplne. Ich cesta sa ukáže. A ešte posledná myšlienka k tejto téme, ak sa aj tak stane, že si vyberú zle, nech nemajú strach a idú si za svojím snom, aj keď to znamená začať od začiatku. No a čo... Ja som začínal strednú aj vysokú školu na druhý pokus a odmenou mi je teraz skutočnosť, že sa môžem tešiť z toho, čo robím a práca je pre mňa zároveň hobby.

Akú vlastnosť si u študentov najviac ceníte?

Nie je to len u študentov, ale na všetkých ľuďoch si najviac cením úprimnosť, lebo všetci sme ľudia a každý jeden z nás robí chyby, no priznať si chybu a snažiť sa z nej poučiť je prejavom silných ľudí, ktorí majú charakter a vôľu zdokonaľovať sa. Naopak, veľmi ma bolí, keď vidím, ako mi študent klame do očí a nie je ochotný sa pokorne priznať a ospravedlniť. K takým študentom sa mi potom veľmi ťažko hľadá cesta späť.

Čomu sa venujete vo voľnom čase?

Voľný čas som mal naposledy v septembri 2016, keď sa mi

narodil prvý syn, takže si už len veľmi hmlisto spomínam na to, čo som zvykol robievať :).

Za čo ste vo svojom živote najvdáčnejší?

Ďakujem Bohu za svoju milujúcu manželku a dvoch šikovných a zdravých synov, za to, že máme svoje vlastné bývanie, a že máme každý deň dobré jedlo. A tiež som vďačný za to, že som vyštudoval, a že mám teraz prácu, ktorá ma naplňuje a baví, a v neposlednom rade aj za to, že v našej krajine nie je vojna.

Máte sny do budúcnosti, ktoré by ste si chceli splniť?

Snívať je jedna z mojich najobľúbenejších aktivít (tedapokiaľ práve neučím angličtinu) a nechcel by som

prestať snívať nikdy v živote, lebo to je ten správny motor našich činností, ktoré potom aj vykonáme. Takže vkonečnom dôsledku sny sú prvým krokom stať sa lepším človekom ako som dnes a presne týmto úmyslom každé ráno vstávam z postele, aby som bol dnes lepší ako včera. Čiže mám sny do budúcnosti, ale nechcem ich prezradiť všetkým čitateľom, lebo ma draví mladší ľudia ešte predbehnú a vyfúknu mi ich :-D V takej širšej perspektíve ale snívam o tom, aby boli k sebe ľudia (aspoň tí, čo sa spolu stretávajú) úprimní a láskaví, a aby bola väčšia spravodlivosť vo svete.

S akými očakávaniami vstupujete do roku 2022?

Iba na túto otázku samotnú by som dokázal napísať celý

maturitný sloh, ale ako sami vidíte, už aj tak som zas ukecaný, tak to skúsím trochu skrátiť a rozdelím to do nasledovných kategórií. V rodinnej sfére si prajem zdravie pre všetkých a rodinnú pohodu. V pracovnej sfére si prajem (aj keď ma za to maturanti asi ukameňujú), aby sa uskutočnili tohtoročné maturity a aby už ani jeden deň nemusel byť odučený dištančne. A na záver, ako správny učiteľ angličtiny, by som ukončil toto interview a aj moje očakávania na rok 2022 frázou Johna Lennona z pesničky War is over, ktorá vystihuje aj to, čo prežívame vo svete a aj tie naše dennodenné trápenia: „Let's hope it's a good one. Without any fear.“

kresba, Alexandra Klikáčová III.A

SO PSAMI PODĽA EMY

Ema Šišovská I.A

„Po štyroch rokoch trénovania psov som prišla na to, že oslovenie „psíčka“ nie je oslovenie. Je to neoddeliteľná časť mňa.“

Vitaj v mojom svete psíčkara! Volám sa Ema Šišovská a so svojou fenkou nemeckého ovčiaka - Korou sa venujem veľmi zaujímavému športu - športovej kynológii. Psíčkarstvo zahŕňa veľa povinností, no hlavne zábavy. Zo začiatku som to brala na ľahkú váhu. Neskôr som sa učila na vlastných chybách a teraz som trénerom psov. Chcela by som sa s vami podeliť o moje skúsenosti s výcvikom psov a oboznámiť vás s týmto netypickým športom.

AKO PREBIEHA TRÉNING PSA?

V prvom rade si musíme uvedomiť, že tréning psíka nie je žiadna chvíľková záležitosť. Preto musíme byť trpezliví a hlavne motivovaní. So psíkom by sme mali začať trénovať od 4 mesiacov. Pred tým, než začneme s tréningom, si musíme uvedomiť tri veci:

1. Pri tréningu neučíme iba my psa, ale aj on nás.
2. Dôvera je kľúč k úspechu.
3. Trénujeme krátko, ale často.

Samotný tréning spočíva v upevňovaní vzťahu medzi človekom a psom. Začíname povelmi „ku mne“ a „k nohe“. Vďaka týmto cvikom si budeme pestovať vzájomnú dôveru od samého začiatku. Psíka tak naučíme venovať nám pozornosť a pribehnúť k nám. Pri tréningu veľmi dôležitú úlohu zohrávajú odmeny. Väčšina ľudí má predstavu, že odmenu pre psíka predstavuje len pamlsok. Je to však omyl.

Odmenu môže predstavovať čokoľvek. Môže ňou byť napríklad hračka, či slovná pochvala, ktorá je veľmi podstatná. Odmeny pomáhajú psíkovi k ľahšiemu pochopeniu povelov, a tak podporujú jeho učenie.

V ďalšej fáze výcviku učíme psa povel „sadni“, „ľahni“ a veľmi dôležitý pokyn „zostaň“. Pri tomto cviku vyžadujeme, aby psík zostal na mieste, aj keď my odídeme. Je to skúška vzájomnej dôvery. Ak nám psí zverenie dôveruje, zostane na nami určenom mieste aj po našom vzdialení. Od psíka odchádzame postupne. Zo začiatku na pár krokov, neskôr aj na 30 metrov.

Po zvládnutí základných povelov môžeme so psíkom vyraziť na prechádzku, či dlhší výlet a spoločne si užiť čas bez akýchkoľvek komplikácií. Tí náročnejší sa so psíkom môžu venovať aj rôznym športom. Ja s Korou sa napríklad venujeme canicrossu a dogpulleru. Ale o tom niekedy nabudúce...

„Život so psom je nekonečná cesta prekážok. A kde je vlastne cieľ?... V našich srdciach...“

Marie Curie Skłodowska

Romana Orgoníková I.B

Meno tejto pozoruhodnej dámy sa určite mnohým spája sinformáciou, že bola prvou ženou, ktorá dostala Nobelovu cenu, a prvým človekom vôbec, ktorý dostal dve Nobelove ceny v dvoch rôznych oblastiach. Vo svojej práci presadzovala používanie rádia na zmiernovanie ľudského utrpenia. Robila tak nezištne, bez nároku na finančnú odmenu, hoci s manželom žili vskromných podmienkach. Prekonala všetky prekážky svojej doby a stala celosvetovo uznávanou osobnosťou avzorom mnohých žien, vrátane mňa samej. Počas celého života sa riadila mottom: „Ničoho v živote sa nemusíme báť, musíme to iba pochopiť.”

DETSTVO

Maria sa narodila roku 1876 vo Varšave. Jej detstvo bolo poznačené niekoľkými nešťastnými udalosťami. Keď mala 8 rokov, zahynula jej sestra a o nedlho aj jej matka. Opár rokov neskôr, keď jej brat odišiel študovať medicínu do Varšavy, Maria musela pracovať ako domáca vychovávateľka, aby pomáhala živiť rodinu. Po rodičoch však zdedila veľkú vášeň pre vzdelanie a napriek všetkým prekážkam ju napokon prijali na fakultu na Sorbonne vo Francúzsku.

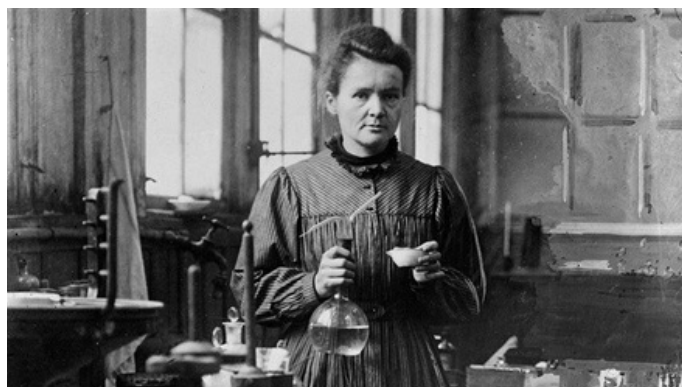

NEPOZNANÉ VEDĽAJŠIE ÚČINKY RÁDIA

Maria si nanešťastie neuvedomovala nebezpečnosť rádioaktívnych látok, a tak ich voľne uchovávala na svojom stole. Vtom čase sa u nej začali prejavovať príznaky choroby zožiarenia. V rovnakom období ju taktiež odmietli prijať za členku parížskej Akadémie vied, hoci ako jediný človek v histórii získala dve Nobelove ceny. Hlavnú úlohu v tomto rozhodnutí zohrala diskriminácia na základe pohlavia.

VEDECKÁ SPOLUPRÁCA

V roku 1893, keď sa jej podarilo získať licenciát z fyziky i matematiky, po prvýkrát stretla Pierra Curie, vtom období učiteľa fyziky. Spoločná vášeň pre fyziku ich zbližila a v roku 1895 sa zosobášili. Krátko po svadbe Mariu začala fascinovať radiácia z uránu a o nedlho ako prvá použila pre tento jav pojem „rádioaktivita“. Spolu s manželom objavili dva nové rádioaktívne prvky: polónium a rádium. Polónium pomenovala podľa svojej domoviny, Poľska, a rádium podľa jeho intenzívnej radiácie. Roku 1903 za tento objav získali s manželom Nobelovu cenu za fyziku. O tri roky neskôr však Pierre tragicky zahynul pri zrážke s drožkou ťahanou koňmi. Maria tak ostala sama s dvomi deťmi. Nič ju však neodradilo, sama pokračovala v práci a napokon sa jej podarilo izolovať čisté rádium. V roku 1911 bola za svoju prácu ocenená Nobelovou cenou za chémiu.

SMŤ

Roku 1933 sa jej zdravotný stav začal zhoršovať. Vplyvom dlhodobého pôsobenia rádioaktívnych látok na jej organizmus došlo v jej tele k rozpadu bielych krviniek. V tej dobe ešte nepoznaná choroba, leukémia, spôsobila, že Maria časom oslepla a trápila sa mnohými ďalšími zdravotnými ťažkosťami. Zomrela v roku 1934 a jej pozostatky sú dnes uložené v parížskom Panteóne.

AKO ZAHNAŤ NUDU

Nela Sofia Levická I.B

Sedíte večer pred telkou a poviete si, že nemáte čo pozerať?
Prinášam vám pár tipov na celovečerné filmy, pri ktorých sa určite nudiť nebudete...

Poteším najmä všetkých fanúšikov Marvel Univerza, pretože sa môžeme tešiť na niekoľko novinek z ich dielne.

Hneď prvou bola v januári premiéra filmu Spiderman: Bez domova.

V najbližších mesiacoch uzrie svetlo sveta film Doctor Strange 2 či pokračovanie Thora.

Pre tých, čo sa radi boja, bude film Vreskot určite to pravé orechové.

Duna zas poteší všetkých fanúšikov sci-fi, pretože sme sa konečne dočkali filmovej adaptácie tejto úžasnej knihy. Je známe, že vďaka veľkému úspechu, ktorý tento film zožal, sa začne koncom tohto leta natáčať aj pokračovanie.

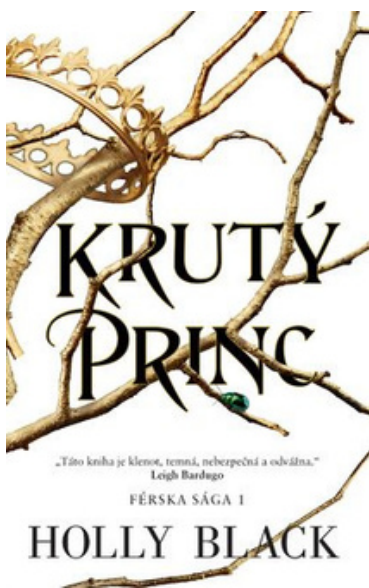
Dráma, móda, intrigy – to všetko nájdeš v novom filme Klan Gucci.

Čarodejníci a čarodejníčky, muklovia a iní, pripravte sa, že v tomto roku sa opäť ponoríme do sveta plného kúziel a mágie v pokračovaní úspešnej série Fantastické zvery.

Predpokladá sa, že najväčším trhákom roku 2022 bude film Avatar 2, pri ktorom sa môžeme tešiť na veľmi kvalitné 3D spracovanie.

Teraz niečo pre tých,
ktorí radi trávia večery s knihou v ruke...

V knihe Listopád sa prenesieme v čase do doby socializmu, kedy sa ľudia báli vyjadriť svoj názor. Dej knihy sa točí okolo rodiny Mornštajnovcov. V príbehu sa dozvedáme, čo by sa stalo, keby sa nekonala nežná revolúcia.

Mexická gotika je dobrodružný a historický triler, z ktorého zamrazí. Hlavná postava dostane zvláštny list s prosbou o pomoc. Vydáva sa na cestu do tajomného mexického sídla, kde sa dozvedá o škaredých tajomstvách spojených s týmto miestom.

Pre tých, čo majú radi záhady, mám tip na novú knihu od Aghaty Christie: Po pohrebe. Kniha nás vtiahne do príbehu o nečakanej smrti a dedičstve. Samozrejme, v knihách od Christie nie je vždy všetko tak, ako sa na prvý pohľad zdá, a preto bude mať pán detektív Poirot opäť veľa práce s rozlúsknutím tejto záhady.

Poriadok v hlave je kniha určená čitateľom, ktorí radi naberajú nové poznatky. Na jej stránkach sa môžeme naučiť, ako rozvíjať naše kritické myslenie, ako správne argumentovať, ale aj to, ako vhodne položiť otázky.

Bodkou na záver je kniha pre všetkých fanúšikov fantasy Krutý princ. Knižka je plná intríg, zápletiiek a vášne. Určite Ťa zaujme aj plno zápletiiek a nečakaných zvrátov.

AKÝ JE TVOJ VŠEOBECNÝ PREHĽAD?

Otestuj sa a over si svoje vedomosti a všeobecné poznatky z prostredia vedy v tomto kvíze!

1. Ktorá planéta slnečnej sústavy je najväčšia?

- a) Slnko
- b) Jupiter
- c) Saturn

2. Ktorého plynu je v zemskej atmosfére najviac?

- a) dusík
- b) kyslík
- c) oxid uhličitý

3. Ktoré mesto je hlavným mestom Litvy?

- a) Tallin
- b) Riga
- c) Vilnius

4. Ako sa volá najmenší štát Európy?

- a) Vatikán
- b) San Maríno
- c) Monako

5. Ktorý druh mačkovitej šelmy je najväčší na svete?

- a) tiger
- b) lev
- c) gepard

6. Kolko kostí majú žraloky?

- a) 0
- b) 232
- c) 4

7. Aká je hodnota pH čistej vody?

- a) 0
- b) 7
- c) 3,14

8. Akú značku má v periodickej tabulke striebro?

- a) Ag
- b) Sl
- c) St

9. Pri akej teplote sa stupne Celzia a Fahrenheit rovnajú?

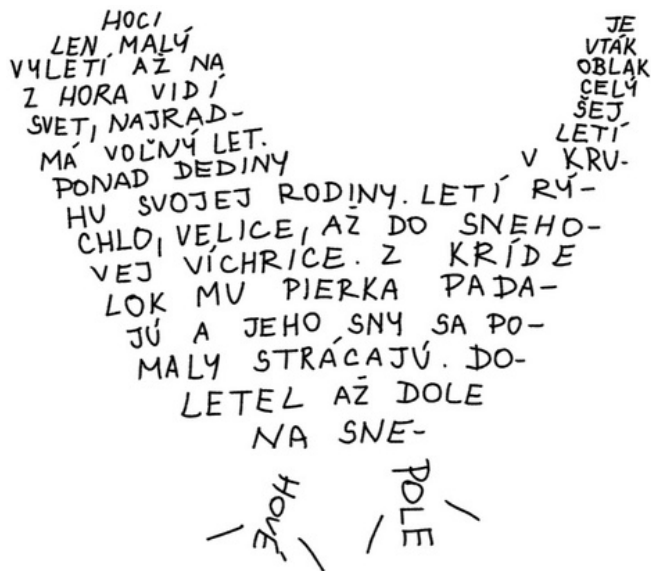
- a) 0
- b) -40
- c) 30

10. Ktoré elektromagnetické žiarenie má najkratšiu vlnovú dĺžku?

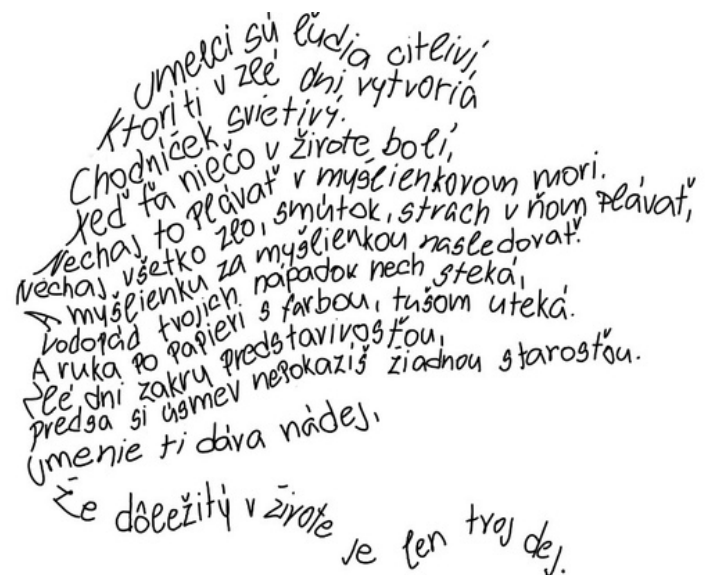
- a) gamma
- b) rontgenové
- c) rádiové vlny

dadaistická báseň, Adela Herdová III.A

kaligram, Alica Ághová III.A

Tak nechaj myšlienku tvoj život ovládať,
A more myšlienok nechaj v ňom sa rozkladať.

kaligram, Alexandra Klikáčová III.A